

Presuda Suda (šesto vijeće) od 21. siječnja 2016. – Kurt Hesse protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni), Hubert Ampferl, u svojstvu stečajnog upravitelja društva Lutter & Partner GmbH, prije Lutter & Partner GmbH, Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG

(Predmet C-50/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Žig Zajednice — Uredba (EZ) br. 40/94 — Članak 8. stavak 1. točka (b) i stavak 5. — Verbalni žig Carrera — Prigovor nositelja nacionalnog verbalnog žiga i verbalnog žiga Zajednice CARRERA — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Stečeni ugled ranijeg žiga)

(2016/C 098/18)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Kurt Hesse (zastupnik: M. Krogmann, Rechtsanwalt)

Druge stranke u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: A. Schifko, agent), Hubert Ampferl, u svojstvu stečajnog upravitelja društva Lutter & Partner GmbH, prije Lutter & Partner GmbH, Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (zastupnik: E. Stolz, Rechtsanwalt)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Nalaže se Kurtu Hesseu snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 138, 27, 4, 2015.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 14. siječnja 2016. – Europska komisija protiv Helenske Republike

(Predmet C-66/15) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Slobodno pružanje usluga — Motorna vozila — Najam ili financijski leasing automobila od strane rezidenta države članice od dobavljača sa sjedištem u drugoj državi članici — Oporezivanje tog vozila prilikom registracije u prvoj državi članici — Naplata iznosa poreza na registraciju vozila u cijelosti)

(2016/C 098/19)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Wasmeier i D. Triantafyllou, agenti)

Tuženik: Helenska Republika (zastupnici: K. Boskovits i V. Karrá, agenti)

Izreka

1. Helenska Republika, time što je naplaćivala porez na registraciju vozila u cijelosti, čije je plaćanje predviđeno njenim zakonodavstvom prilikom registracije vozila koje je uzeto u najam ili na financijski leasing od strane klijenta koji boravi na njenom području od dobavljača sa sjedištem u drugoj državi članici, a da se pritom nije vodilo računa o trajanju ugovora o najmu ili financijskom leasingu i o trajanju uporabe navedenog vozila na području Grčke, nije ispunila obveze koje ima na temelju članaka 56. do 62. UFEU-a.

2. Nalaže se Helenskoj Republici snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 138, 27. 4. 2015.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 21. siječnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Markkinaoikeus – Finska) Viiniverla Oy protiv Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto

(Predmet C-75/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita zemljopisnih oznaka jakih alkoholnih pića — Uredba (EZ) br. 110/2008 — Članak 16. točka (b) — Aluzija — Rakija od jabučnog vina proizvedena u Finskoj i stavljena na tržište pod nazivom „Verlados” — Zaštićena zemljopisna oznaka „Calvados”)

(2016/C 098/20)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Markkinaoikeus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Viiniverla Oy

Tuženik: Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto

Izreka

1. Članak 16. točku (b) Uredbe (EZ) br. 110/2008 Europskog Parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2008. o definiciji, opisivanju, prezentiranju, označavanju i zaštiti zemljopisnih oznaka jakih alkoholnih pića i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1576/89 treba tumačiti na način da, u svrhu utvrđivanja postoji li „aluzija” u smislu te odredbe, nacionalni sud mora polaziti od percepcije prosječnog potrošača koji je uobičajeno obaviješten, razumno pažljiv i oprezan, pri čemu potonji pojam treba razumjeti kao da se odnosi na europskog potrošača, a ne samo na potrošača države članice u kojoj je proizveden proizvod koji dovodi do aluzije na zaštićenu zemljopisnu oznaku.
2. Članak 16. točku (b) Uredbe (EZ) br. 110/2008 treba tumačiti na način da, u svrhu ocjene predstavlja li naziv „Verlados” „aluziju” u smislu te odredbe na zaštićenu zemljopisnu oznaku „Calvados”, za slične proizvode, sud koji je uputio zahtjev mora uzeti u obzir fonetsku i vizualnu sličnost između tih naziva i moguće elemente koji mogu ukazivati na to da takva sličnost nije plod slučajnih okolnosti, na način da provjeri javlja li se u mislima prosječnog europskog potrošača, uobičajeno obaviještenog, razumno pažljivog i opreznog, koji se susretne s imenom proizvoda, kao referentna slika proizvod čija je zemljopisna oznaka zaštićena.
3. Članak 16. točku (b) Uredbe (EZ) br. 110/2008 treba tumačiti na način da se upotreba naziva kvalificiranog kao „aluzija”, u smislu te odredbe, na zemljopisnu oznaku iz Priloga III. toj Uredbi ne može odobriti, čak ni kada ne postoji nikakva vjerojatnost dovođenja u zabludu.

⁽¹⁾ SL C 138, 27. 4. 2015.